

## Đức Chúa Giê-su Và Những Người Xã Hội Ruồng Bỏ



**Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này:** *Ma-thi-ơ 21:28-32; Giăng 8:1-11; Mác 5:1-20; Giăng 4:5-32; Ma-thi-ơ 9:9-13.*

**Câu Gốc:** “Người đồn bà bèn bỏ cái vò của mình lại và vào thành, nói với người tại đó rằng: **Hãy đến xem một người đã bảo tôi mọi điều tôi đã làm; ấy chẳng phải là Đấng Christ sao? Chúng bèn từ trong thành ra và đến cùng Đức Chúa Giê-su**” (Giăng 4:28-32).

**M**ột thiếu phụ trẻ tuổi ngồi trong tù. Nàng có một gia cảnh buồn và đáng sợ (điều này gồm có hai đứa con ngoài hôn nhân vào lúc cô mới mười lăm tuổi). Cô đang đợi tòa xử vì đã giết người cán sự xã hội đến bắt một đứa con của cô. Con của cô là người duy nhất cô cảm thấy được yêu thương.

Không mẹ, không cha, không chồng, không bà con thân thuộc, hay bạn hữu, cô đang một mình đối diện với tương lai rất buồn thảm. Nhưng, qua sự thăm viếng của một mục sư, người thiếu phụ trẻ tuổi tuyệt vọng này học được rằng Đấng Christ yêu thương và tha thứ cho cô. Dù xã hội có phán đoán cô thế nào, cô biết tình yêu vĩnh cửu của Đức Chúa Trời. Con người bị xã hội ruồng bỏ này khám phá được ý nghĩa và mục đích ở Chúa. Tình yêu và sự chấp nhận của Ngài cao hơn tất cả luật lệ xã hội, ngay cả những thứ luật “tốt.”

## Giai Cấp Thấp Nhất

Xã hội chia người ta thành từng giai cấp. Những người giàu sang hay có giáo dục thường chiếm địa vị cao nhất. Những người tốt, đạo đức, “bình thường,” có địa vị trung lưu trong bậc thang xã hội. Còn giai cấp thấp nhất, hay bị xã hội ruồng bỏ. Họ là các gái điếm, những người nghiện ma túy, can phạm, vô gia cư, hay những người khác. Trong thời của Đấng Christ, danh sách này gồm có những người bị bệnh phong cùi hay thâu thuế.

**Xin** đọc Ma-thi-ơ 21:28-32 và Lu-ca 15:1-10. Những câu này dạy gì về thái độ của Đấng Christ đối với những người bị xã hội ruồng bỏ?

---

---

**Những** người thấp nhất trong xã hội khám phá được điều gì mà những người thuộc giai cấp cao không tìm được? Tại sao Đức Chúa Giê-su thành công đối với những người ở giai cấp thấp nhất hơn là với những người thuộc giai cấp cao?

---

---

Những người mà xã hội ruồng bỏ dường như đã bị cứng rắn bởi những thú vui tội lỗi. Và họ có vẻ như rất cứng. Nhưng họ vẫn dễ để đến gần hơn là những người kiêu hãnh, khoe khoang của giai cấp cao. Thường thường những người bị xã hội ruồng bỏ có bộ mặt can đảm bề ngoài, nhưng bên trong thật sự họ cảm thấy trống rỗng, và nghĩ mình không có giá trị gì. Họ thường công khai chống đối trong tuổi thiếu niên. Họ cũng cố gắng che giấu cảm giác tự ti nhưng không thành công. Vì thế, họ chống đối lại những người có quyền lực, như cha mẹ mình.

Đức Chúa Giê-su không làm tổn thương cảm giác tự ti của những người bị xã hội bỏ rơi mà Ngài gặp. Thay vào đó, Ngài phục hồi trong họ cảm giác là họ có giá trị. Ngài làm vậy bằng cách yêu thương và chấp nhận họ. Và lòng họ cảm động khi Đức Chúa Giê-su đến với họ cách trìu mến và yêu thương.

**Thái độ của bạn thế nào đối với những người bị xã hội ruồng bỏ? Hãy thành thật: bạn có cảm thấy mình tốt hơn họ chẳng? Nếu có, hãy nghĩ những cảm giác đó nghĩa là gì?**

---

---

## Bị Bắt Quả Tang

**Hãy** đọc Giăng 8:1-11. Các câu này dạy chúng ta gì về Đức Chúa Giê-su và những người hạ cấp trong xã hội?

---

---

Sau một đêm cầu nguyện trên núi Ô-li-ve, buổi sáng Đức Chúa Giê-su trở lại đền thờ. Cả dân sự đều đến cùng Ngài. Trong khi Đấng Christ giảng dạy, những người Pha-ri-si dẫn đến Ngài một người đàn bà đã bị bắt khi đang phạm tội tà dâm. Họ hỏi Ngài về luật Môi-se đối với tội tà dâm. Điều này nghĩa là bà phải chết. Tuy nhiên, Đức Chúa Giê-su biết họ hỏi để thử Ngài. Ngài hiểu họ muốn che dấu một mục đích đen tối. Vào lúc đó, tòa án Do Thái không được quyền kết án tử hình, mà phải do tòa án La Mã quyết định. Vì thế, họ lý luận Đấng Christ có thể bất tuân luật Môi-se nếu Ngài không ném đá người đàn bà. Nhưng nếu Ngài lên án tử hình bà, thì họ sẽ tuyên bố Ngài đã phạm luật La Mã.

Lạ lùng thay, Đức Chúa Giê-su dường như lên án tử hình bà. Nhưng sự kiện là Ngài bắt đầu tuyên bố với những lời không thể quên được, “Ai trong các ngươi là người vô tội. . .” cho thấy Ngài đã bày tỏ lòng thương xót đối với bà.

Các lời này đã gài những người lãnh đạo Do Thái của họ. Các người vô tội có thể được quyền ra hình phạt mà không thương xót. Nhưng những kẻ có tội nên bày tỏ lòng thương xót. Ngoại trừ Đức Chúa Giê-su, không có ai là người vô tội trên thế gian. Từ từ những người lãnh đạo tôn giáo bỏ đi. Và người đàn bà, đáng lẽ bị lên án, đã nhận được ân điển của Chúa.

“Đức Chúa Giê-su tha thứ cho bà và khuyến khích bà sống đời tốt đẹp hơn. Trong khi Ngài không hỗ trợ tội lỗi, Ngài cũng không trừng phạt bà với án xử tử, nhưng đã cứu bà. Thế gian lên án bà là rất tội lỗi, nhưng Đức Chúa Giê-su nói lên sự an ủi và hy vọng.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 462..

**Đây là một người đàn bà tà dâm, bị bắt “quả tang.” Nhưng nàng vẫn được tha thứ. Chúng ta học thế nào để bày tỏ ân điển, ngay cả đối với người có tội, trong khi không bênh vực cho tội lỗi?**

---

---

---

---

## Các Người Thấp Nhất Trong Những Người Thấp

**Hãy** đọc Mác 5:1-12. So sánh hoàn cảnh của người này với tình trạng khó khăn của những người vô gia cư. So sánh sự miêu tả ông với những người bị bệnh tâm thần. Họ giống nhau và khác nhau thế nào? Xã hội ngày nay đối xử với người bị bệnh tâm thần thế nào? Chúng ta giải nghĩa thế nào lời cảnh cáo của Đấng Christ về việc nói công khai về biến cố này trong khi Chúa khuyên người khác giữ kín?

---

---

---

Đối với chúng ta ngày nay, thật khó để tưởng tượng có người ở trong tình trạng như vậy. Ông ta sống ở nghĩa trang. Một số cho rằng ông ta điên khùng. Nhưng Kinh Thánh nói ông ta không điên. Ngoài ra, tư tưởng đó thích hợp thế nào với việc xảy ra cho những con heo?

---

---

---

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải nhớ Đấng Christ chết cho mọi người. Ngay cả những người chúng ta cảm thấy không thể giúp cũng vẫn đáng được sự thương xót, tôn trọng, và sự tử tế càng nhiều càng tốt. Chúng ta là ai mà dám nghĩ người nào đó là vô hy vọng hay vượt ra ngoài quyền lực của Đức Chúa Trời? Đối với chúng ta, nhiều điều coi như xấu, nhưng đối với Đức Chúa Trời, mỗi người đều có giá trị vô cùng. Nếu không vì thập tự giá, tất cả trường hợp của chúng ta đều vô hy vọng. Chúng ta nên nhớ điều này khi đối xử với những người bị tổn thương và rối loạn tinh thần.

**Hãy suy nghĩ kỹ về một vài người bạn biết đang ở trong tình trạng rất tệ, dù về phương diện tâm thần, thiêng liêng hay thể chất. Cố gắng để hiểu họ bằng cách nghĩ Đức Chúa Trời yêu thương của chúng ta hiểu họ. Ngoài việc cầu nguyện cho họ, bạn có thể làm gì để giúp họ và cho họ thấy tình yêu thương của Đức Chúa Trời?**

---

---

## Người Đàn Bà Bên Giếng Nước

**Hãy** nghiên cứu Giăng 4:5-32, sau đó trả lời các câu hỏi sau đây:

1. Ở đây, Đức Chúa Giê-su đã vi phạm những luật xã hội nào, và tại sao? Điều này nói gì với chúng ta về “luật xã hội” và chúng ta nên đối xử thế nào với những luật này khi chúng ngăn cản sự làm chứng? Có các luật xã hội nào có thể ngăn cản bạn làm chứng cho người khác?

---

---

2. Đức Chúa Giê-su nói thế nào với người đàn bà về đời sống tội lỗi của bà ta? Chúng ta học được bài học nào từ cách nói chuyện của Ngài?

---

---

3. Câu chuyện này cho thấy gì về thái độ tiêu cực của các môn đồ Đức Chúa Giê-su? Chúng ta cũng cần hỏi tự hỏi, chúng ta phạm cùng lỗi lầm đó thế nào?

---

---

4. Chúng ta có ấn tượng sâu về sự kiện là Đức Chúa Giê-su biết là người đàn bà có tội. Nhưng bà ta nói gì trong lời làm chứng cho thấy bà vẫn còn có vài câu hỏi về Đức Chúa Giê-su là ai? Chúng ta học được bài học nào từ câu chuyện này về nhu cầu riêng của mình là cần kiên nhẫn khi đào tạo các môn đồ?

---

---

---

## Những Người Thâu Thuế Và Kẻ Tội Lỗi

Thật khó để tưởng tượng thế giới chúng ta sẽ giống như gì nếu không có tội lỗi. Ngay cả sau sáu ngàn năm, nét đẹp đẽ của thiên nhiên vẫn còn làm chúng về sự uy nghiêm, quyền lực và sự nhân từ của Đức Chúa Trời. Trí óc tối tăm tội lỗi của chúng ta không thể hiểu được người ta và việc làm của họ thế nào nếu thế giới chúng ta đã không sa ngã. Một điều chúng ta biết chắc là sẽ không có các giai cấp và văn hóa trong xã hội.

Thật không may, các giai cấp xã hội và văn hóa sẽ không biến mất trước khi Đấng Christ trở lại. Thay vào đó, thế giới chúng ta còn tệ hơn, các nan đề của sự bất công giai cấp cũng sẽ tệ hơn. Nhưng, là Cơ Đốc nhân, chúng ta phải làm gì để vượt cao hơn những nan đề này đã gây nhiều sự đau lòng, sâu khổ và đau đớn trên thế giới. Điều này đặc biệt đúng về thái độ của chúng ta đối với những người thuộc giai cấp thấp hơn.

**Xin** đọc Ma-thi-ơ 9:9-13. Bằng cách nào thí dụ tốt nhất về Cơ Đốc giáo thật được bày tỏ ở đây, đặc biệt là những gì Đức Chúa Giê-su nói và làm? Hãy nghĩ về những lời nói của Ngài, được trích từ Cựu Ước, “Ta ưa sự nhơn từ mà không ưa của lễ” (Ô-sê 6:6). Tại sao chúng ta phải rất cẩn thận để không phạm lỗi khi có thái độ mà Đức Chúa Giê-su không chấp nhận?

---

---

---

---

“Các người Pha-ri-si thấy Đấng Christ ngồi ăn chung với những người thâu thuế và kẻ xấu nết. Ngài thì điềm tĩnh, nhân từ, nhã nhặn và thân thiện. Họ nên ngưỡng mộ Ngài, nhưng vì Ngài rất khác họ nên họ không thể chịu nổi cảnh đó. Các người Pha-ri-si kiêu hãnh tự tôn vinh mình, và họ khinh thường những người kém ơn phước hơn họ. Họ ghét các người thâu thuế và kẻ có tội. Nhưng Đức Chúa Trời thấy họ còn có tội nhiều hơn. Ánh sáng thiên đàng đã chiếu soi trên họ, nói rằng, ‘Đây là con đường, hãy đi trong đó’; nhưng họ đã từ chối món quà đó.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, quyển 5, tr. 1088.

---

---

---

---

## Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Có một nhóm người mà Đức Chúa Giê-su không bao giờ chấp nhận, đó là các kẻ rất kiêu hãnh và khinh thường những người khác. . . .

“Những kẻ tội lỗi phải được hướng dẫn để cảm thấy không quá trể cho họ để làm người. Đấng Christ tôn trọng người ta với sự tin cậy của Ngài. Ngay cả những người sa vào chỗ thấp nhất, Ngài cũng tôn trọng họ. Thật là đau đớn đối với Đấng Christ khi phải đối xử với tội lỗi của con người. Nhưng Ngài không bao giờ tỏ ra kinh ngạc hay thất vọng bởi con người tội lỗi. Bất cứ người ta có thói quen tội lỗi hay phạm tội gì, Ngài luôn bày tỏ lòng thương xót và nhân từ. Khi được Đức Thánh Linh hướng dẫn, chúng ta sẽ đối xử với tất cả mọi người như anh em. Họ cũng phải đối diện với cùng những cám dỗ và rắc rối. Họ thường sa ngã và phải phấn đấu để đứng lên. Họ tranh đấu với những sự khó khăn và nản chí. Họ cần sự thông cảm và giúp đỡ. Chúng ta cần giúp đỡ họ, không nên xua đuổi hay làm họ nản chí, nhưng hãy làm thức tỉnh niềm hy vọng trong lòng họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 164, 165.

## Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Các thái độ nào cần phải thay đổi để bạn trở nên nhân chứng tốt hơn đối với những người thuộc giai cấp thấp trong xã hội? Hội thánh nên thay đổi những gì để có thể làm việc với nhóm người này?
- 2 Làm thế nào Đức Chúa Giê-su đã tránh được vừa không dung thứ tội lỗi vừa không chỉ trích kẻ có tội? Bằng những cách nào Đấng Christ đã dùng sự tin cậy và khuyến khích để ngăn cản sự sa sút của những người bị xã hội ruồng bỏ? Những người này thường nghi ngờ các nhà lãnh đạo tôn giáo, Đấng Christ đã làm thế nào để khiến các môn đồ tương lai này cảm thấy thoải mái với Ngài?
- 3 Điều gì ngăn cản các người bị xã hội ruồng bỏ này tới nhà thờ? Chúng ta có thể giúp nạn đề này thế nào?